

gaae over til Detaillisten. Jeg vil nu tillade mig at spørge, hvem af disse Forhandlere det er, der skal være ansvarlig for, at Ordet „Farlig“ paatrykkes vedkommende. Beholder Det sigger i Sagens Natur, at naar Steenolten først er kommen fra Grosserereren i Kjøbenhavn til de større Handlende i Provindserne og fra dem atter til Høserne paa Landet, da vil det være meget vanskeligt for disse at faae den kemiske Analyse foretagen, som er omtalt i Slutningen af Motiverne, og de ville altsaa ofte kunne forhandle den i god Tro, uden at vide, at den er farlig. Men hvis den nu alligevel er farlig, hvem skal saa bære Ansvar? Falder dette Ansvar da, for at jeg skal blive ved mit Exempel, paa Høseren paa Landet eller paa Kjøbmanden i Kjøbstaden eller paa Grosserereren i Kjøbenhavn eller paa dem alle Tre? Dette er et Spørgsmaal, som det vistnok er værdt at tage under Overveielse.

Jusitsministeren: Med Hensyn til det første Spørgsmaal, som den ærede Landsthingsmand opfastede, nemlig om Barmegræden 45° er rigtig valgt, kan jeg naturligvis ikke sige andet end, at den er valgt efter Raadførsel af den bedste Art, som Ministeriet har kunnet forskaffe sig. Jeg kan gjerne paany, inden Sagen endeligt afgøres, forelægge Vedkommende det samme Spørgsmaal, men jeg seer ikke nogen Grund til at betvivle, at dette Spørgsmaal jo allerede er blevet gjort til Gjenstand for den paalideligste Overveielse! — Hvad den ærede Landsthingsmands sidste Spørgsmaal om Ansvar angaaer, da skal jeg bemærke, at jeg ikke seer rettere, end at den foreslaaede Lovs Ord tydelig ramme Enhver, der falder ind under Loven, og at der altsaa i saa Henseende ikke kan gøres nogen Forskjel, men at Enhver, som overtræder Loven, maa bære Ansvar, uden at han kan friggjøre sig derfor ved at skyde Skylden paa Andre. Jeg troer ogsaa, at dette er rigtig og nødvendigt. Derimod seer jeg ikke, hvis man vilde gaae videre til et ubetinget Forbud, hvorledes da dette skulde kunne lade sig gennemføre. Paa den anden Side troer jeg, at det maa erkjendes, at der ved de Forholds-

regler, som her foreslaaes foreskrevne, lægges de paagjældende Forbrugere paa Sinde at være varsomme. Ved alle saadanne praktiske Spørgsmaal staaer man jo altid mellem to Extremer, at gjøre formeget og Intet at gjøre, imellem hvilke det gjælder at holde den rette Bøi. Efter den Betledning, som Ministeriet har kunnet skaffe sig med Hensyn til dette veent praktiske Spørgsmaal, veed jeg intet Bedre at foreslaae, end hvad der her er bragt i Forslag. Hvis ærede Medlemmer kunne bringe bedre Forslag frem, saa skal Sagen være mere villig til at gaae ind paa dem end jeg.

W. Petersen: Ja, jeg tør naturligvis ikke paatage mig at bringe noget Bedre i Forslag. Men jeg troer paany, at burde fremhæve forsaavidt Ansvar et tænkes lagt paa den Sidste, altsaa, for at blive ved det Exempel, som jeg før nævnte, paa Høseren paa Landet, at det, hvad ærede Medlemmer vistnok ville erkjende, vil være umuligt for ham at faae en kemisk Analyse foretagen, og at han saaledes i god Tro vil kunne komme til at begaae en Overtrædelse, hvorfor han saa skal straffes, skøndt han dog vanskelig kan undgaae en saadan Overtrædelse, naar ikke andre Foranstaltninger træffes til at sikkre ham derimod end de her foreslaaede.

Ussing: Jeg troer ikke at burde undlade at fremsætte en lille Bemærkning med Hensyn til den Straffebestemmelse, som er optagen i Lovforslaget, og som forekommer mig at være noget vel mild, forsaavidt der er Tale om virkelig Fare. Spørgsmaalet om, hvorvidt der virkelig er Fare tilstede, skal jeg derimod ikke indlade mig paa. Min Bemærkning finder jeg mig saameget mere foranlediget til, som jeg ikke kan Andet end finde det noget tvivlsomt, om det ikke allerede efter den bestaaende Lovgivning maa siges, at en Overtrædelse af den Natur, som der her er Tale om, maa straffes strengere, saa at den Straffebestemmelse, der her fastsættes, egentlig fremtræder som en Formildelse af den bestaaende Lovgivning. Jeg skal i saa Henseende bemærke, at der i Straffelovens